
Kyrkomötet
Motion 2014:91
av Axel W Karlsson

Dödsskjutningarna i utanförskapsområden

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att besluta om extra åtgärder från Svenska kyrkans sida i syfte att förbättra situationen på platser i Sverige där okontrollerat bruk av illegala handeldvapen, inte sällan militära automatvapen, leder till allt fler dödsfall.

Motivering

På några år har omkring 40 unga män skjutit ihjäl varandra i olika uppgörelser framför allt i invandrartäta områden i Göteborg. Stor oro råder hos befolkningen, särskilt i dessa områden. Oskyldiga har skadats, andra har utsatts för direkt livsfara.

Många, däribland undertecknad, fruktar att det bara är en tidsfråga tills än större och mer dramatiska händelser inträffar, t.ex. att en eller flera poliser blir nerskjutna och/eller att en grupp unga beväpnade män går samma öde till mötes vid någon konfrontation. Vilka kravaller och andra följder man då torde få räkna med vågar vi bara inte tänka på.

Myndigheterna har uppenbarligen inte situationen under kontroll. Trots en rad åtgärder och satsningar från polisens och de sociala myndigheternas sida, fortsätter skjutningarna och har under 2014 nått en tidigare icke skådad höjdpunkt.

Svenska kyrkan har i olika sammanhang engagerat sig för fred och mot vapenexport. Ledande krafter i Svenska kyrkan har talat sig varma mot svensk vapenexport och t.o.m. prisat sabotörer som klättrar över stängsel och förstört legala svenska militära exportprodukter.

En kyrka som är engagerad för fred kan naturligtvis inte stå passiv inför den omfattande illegala import av vapen som möjliggjorts och underlättats genom det s.k. Schengenavtalet och dess borttagande av gränskontroller. När Sverige anslöt sig till detta avtal varnade seniora tullare och poliser för att det skulle bli precis så som det har blivit. Vapen, knark och migranter skulle strömma in. Dessvärre har de fått rätt.

Dödsskjutningarna har hittills gått hand i hand med ett förfall av svensk västerländsk rättskultur. Ytterst få har lagförts för mord, skjutningar och vapenbrott. En huvudorsak anges vara att folk inte vågar vittna. Den svenska rättsstaten fungerar inte där parallellsamhällena råder.

För att behålla sin trovärdighet som fredskraft måste Svenska kyrkan på något sätt agera.

Vad kan kyrkan då göra? Bara uttalanden är naturligtvis inte tillräckligt. Ska kyrkan begränsa sig till att hålla öppet och bjuda in sörjande till samtal? Krävs inte mer handgripliga insatser?

Skulle t.ex. kyrkans församlingar bli ställen där de som vill kan lämna in vapen eller knark? Församlingarnas personal får ges utbildning om hur de ska hantera produkterna säkert och när inlämnaren är borta ringer man polisen som får hämta sakerna.

Kan kyrkan bidra genom att undervisa om svensk och västerländsk rättskultur och nödvändigheten av att medborgarna sluter upp kring dess villkor och värden?

Till sist kanske vi har anledning att besinna oss över kyrkans ansvar i ett större sammanhang. Kanske har vi allt för lättsinnigt bejakat överinvandring med åtföljande arbetslöshet och borttagandet av gränskontroller i tron att det handlade om ett fredsprojekt.

Styrsö den 18 juli 2014

Axel W Karlsson (-)